

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Néveri István ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Gyuris Csaba ügyvéd által képviselt alperes ellen tulajdonjog megállapítása iránt a Gödöllői Városi Bíróságon 9.P.21.389/2006. számon folyamatba tett perében a Pest Megyei Bíróság 2008. január 31. napján meghozott 3.Pf.24.747/2007/9. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 29. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 3.Pf.24.747/2007/9. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 25.000 (Huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárás során meghozott ítéletével a felperes keresetét - ,amelyben egyebek mellett rádióadó készülékek tulajdonjogának megállapítását, birtokbaadását kérte - elutasította.

A felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a peres felek az 1995. szeptemberében kezdett közös vállalkozás keretén belül őrző-védő hálózat kiépítését és működtetését végezték megrendelőik részére. A felperes a műszaki berendezések telepítésére, kiépítésére és fenntartására vonatkozó szakmai háttér birtokában volt; az alperes rendelkezett a rendszer kiépítéséhez szükséges frekvencia engedéllyel, figyelemmel kísért a riasztásokat a központban. A közös vállalkozáshoz 1998. őszén csatlakozott a ... Kft. Az együttműködés a három résztvevő között oly módon alakult, hogy a telepítéseket és a karbantartást a felperes, míg a rendszer központi figyelését az alperes végezte, a

távfelügyeleti szerződéseket a ... Kft. kötötte meg, továbbá biztosította a kivonulásokat. A megrendelők - a szerződést kötő ügyfelek - a felszerelt RF030-as, Solo, illetve Willbau típusú rádióadó berendezéseket egy komplex egység részeként megvásárolták a ... Kft.-től.

Az elsőfokú bíróság indokolásának jogi okfejtése szerint a felperes az eljárás során nem bizonyította azt az állítását, miszerint „az ügyfelekhez felszerelt adók az ő tulajdonát képezik”. Az indokolásban kiemelték szerint a felszerelt rádióadó berendezések egyedi beazonosításra nem alkalmasak.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegében annak helyes indokai alapján - helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást elfogadta és mindenben egyetértett az arra alapított jogi következtetésekkel is. A fellebbezés kapcsán rámutatott arra, hogy a rendelkezésre álló peradatok okszerűen érlegelésével megállapított tényállás felülmérlegelésére nincs jogi lehetőség (Pp. 206. §, Pp. 221. § (1) bekezdés). A felperes az eljárás során kizárólag azt igazolta, hogy meghatározott számú rádióadó berendezést vásárolt, azt az állítását azonban az eljárás adatai nem támasztották alá minden kétséget kizáróan, hogy éppen ezek az „adók” kerültek felszerelésre a perbeli szerződő feleknek. A Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozással kiemelte, hogy a bizonyítás a felperest terhelte ebben a körben, mely kötelezettségének nem tett eleget, ezért a bizonyítatlanság következményét az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a terhére. A további kereset megalapozottságának alapfeltétele volt a berendezések tulajdonjogának bizonyítása, ennek hiányában a további kereseti kérelmek elutasítása tárgyában hozott döntés is megalapozott. Végül rámutatott arra, hogy a rádióadók tulajdonát illetően a bizonyítási kötelezettség csak abban az esetben terhelte volna az alperest, ha a felperes „kétségmentesen” bizonyítani tudta volna, hogy azokat az „adókat” vásárolta meg, amelyeket a ... Kft. az ügyfeleknek kihelyezett.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének keresete szerinti megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság jogerős ítélete a bizonyítékok kirívó, okszerűtlen mérlegelésével megállapított tényálláson alapul, jogszabálysértő módon állapította meg, hogy nem bizonyította az RF030-as típusú rádióadók tulajdonjogának megszerzését. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a Pp. 215. §-ában foglalt megsértésével a kereseti kérelmen túlterjeszkedve, lényeges eljárási szabálysértéssel hozták meg döntésüket. Érvelése szerint a jogerős ítélet a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény 2. § (1) bekezdésébe, 10. § (1)-(3) bekezdésébe, valamint a

7/1973. (XII.27.) KPM rendelet 17. §-ába, továbbá a Ptk. 217. § (1) bekezdésébe ütközik.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Pp. 270. § (2) bekezdése és a Pp. 275. § (3) bekezdése együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja az anyagi jogi jogszabálysértés vagy az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással bíró eljárási jogszabálysértés megvalósulása.

A Pp. 275. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt.

A Pp. hivatkozott rendelkezéséből következően a Legfelsőbb Bíróság nem foglalkozhatott a felperes közös tulajdon létrehozásának hiányára utaló és ennek körében kifejtett érvelésével, figyelemmel arra, hogy az első- és másodfokú eljárásnak ez a körülmény nem volt tárgya. Új tényre, körülményre hivatkozni pedig a felülvizsgálati kérelemben nem lehet. Kizárólag abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az adott esetben az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül, helyesen állapították-e meg, hogy a felperes az eljárás során nem bizonyította a perbeli rádióadók tulajdonjogának megszerzését.

A Legfelsőbb Bíróság számos határozatában kimondta, hogy a bizonyítékok mérlegelése akkor jogszabálysértő és emiatt az ad alapot a jogerős ítélet felülvizsgálatára, ha a bíróság a bizonyítékokból okszerűen nem következő, logikailag ellenmondásos következtetésre jut vagy iratellenes megállapítást tesz. Az ítéletben foglalt tényállás megállapítása akkor lehet az ügy érdemi elbírálására kihatóan jogszabálysértő, ha - a Pp. 163. § (1) bekezdésében foglaltak megszegésével - a jogvita elbírálásának alapjául szolgáló tények felderítésére azért nem kerül sor, mert a bíróság a bizonyításra kötelezett fél számára bizonyítási indítványa előterjesztését nem tette lehetővé; a bizonytalanság következményeit a Pp. 3. § (3) bekezdését megsértve, a bizonyításra kötelezett fél ellenfelének terhére értékelte, vagy a felvett bizonyítás eredményére alapítottan - a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat megszegve - a logika szabályait megsértve állapított meg tényeket.

Az adott esetben az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság által is megállapítottan helyesen - a maguk összességében - értékelte a rendelkezésre álló peradatokat. A felperes, valamint a tanúként kihallgatott ... (... Kft. ügyvezetője) ... és ... egybehangzó

tanúvallomásai, a felperes által becsatolt és nevére kiállított számlák, a megrendelések, az árajánlatokra vonatkozó dokumentáció alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes állítása az RF030 típusú rádióadó tulajdonjogára vonatkozóan nem alapos. Önmagában az a körülmény, hogy az ügyeleti rendszerhez való csatlakozási díj címén a megrendelőktől különböző összegeket vett át, még nem bizonyítja a felperes állítását. A nevére szóló számlák kizárólag az általa történő műszaki berendezésekre vonatkozó vásárlás tényét támasztják alá, azonban a berendezések beazonosíthatóságának hiányában az nem volt megállapítható, hogy a megrendelőknél felszerelt rádió adóvevők a felperes tulajdonát képeznék. Ezzel szemben az eljáró bíróságok helytállóan jutottak arra a következtetésre, hogy a ... Kft. a rádióadókat tovább értékesítette az ügyfelek részére.

A társasági törvényre és a frekvencia törvényre való felperesi hivatkozás nem alapos, ugyanis e törvények alapján sem állapítható meg a felperes tulajdonjoga.

Minden alapot nélkülöz a felperes lényeges eljárási szabálysértésre való hivatkozása. A keresetet elutasító ítéleti rendelkezésre figyelemmel a Pp. 215. §-ában foglaltak megsértése - a kereseti kérelmen való túlterjeszkedés - ugyanis fogalmilag kizárt.

A Legfelsőbb Bíróság - az előzőekben kifejtettekre alapítottnan - a másodfokú bíróság ítéletét - amely nem sérti a felülvizsgálati kérelem alapjaként hivatkozott jogszabályi rendelkezéseket - a Pp. 275. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával hatályában fenntartotta.

Az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperesnek a felülvizsgálati eljárással felmerült költségét. A személyes költségmentessége folytán a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint az állam viseli.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2008. december 3.

Dr. Orosz Árpád sk. a tanács elnöke, Dr. Csentericsné Dr. Ágh Bíró Ágnes sk. előadó bíró, Dr. Szabó Julia sk. bíró

K. Gyné

A kiadmány hiteléül:

bírósági tisztviselő